Where one wrote *Shem* from *Shimon*

- הרי כתב שם משמעון

OVERVIEW

The גמרא initially ruled that if one intended to throw an object eight אמות, but actually threw four אמות, he is certainly הייב for it is no different that כתב שם לחבות where he is חוספות. Our חוספות discusses this analogy.

הך פשיטותא לא קיימא כדמסיק² -

This certainly (of comparing 'כתב שם משמעון to נתכוין לזרוק וזרק is not maintained, as the גמרא concludes -

רבינא נמי דפריך לרב אשי אמילתא דרבי יהודה³ אי להכי קבעי לה להכא לא קבעי לה⁴ אי להבי אמילתא דרבי יהודה אמילתא דרבי יהודה regarding the statement of רבינא, saying 'if he wants it for this he does not want it for that, so this רבינא also -

סבר דלא דמי לכתב שם משמעון דאי דמי לא הוי פריך מידי - Maintains that 'כתב שם משמעון לזרוק ה' וזרק ז' is not similar to כתב שם משמעון, for if it is similar, כתב שם would not have asked anything -

דהא כי קא בעי דתנוח בסוף ד'

For let's assume that he wanted it to land after אמות (which can be compared to wanting to write שמעון) -

כשנחה בתחלת רשות הרבים על ידי קליטה הרי כתב שם משמעון *-* so when it lands in the beginning of the רה"ר through קלוטה he 'wrote שם משמעון ' שם משמעון ' שם משמעון ' שם משמעון ' אייר שם משמעון ' שם משמעון ' אייר שמע' אייר שם משמע ' אייר שם משמעון ' אייר שם משמעון ' אייר שם משמע

¹ If one intended to write the word שמש, as soon as he writes the word שם (from ממעון) he is הייב, since שם is also a word. Similarly here he is הייב if he threw it only ד' אמות, even though his intention was to throw it הייב is also prohibited.

² The אמרא, on this עמוד, differentiates that by שם שם he must write שם in order to write שם (so he always intended to write שם [and continue to finish נתכוין]; his intent was (partially) fulfilled, however when one is לזרוק ה', it certainly does not need to land לבסוף ד' (and he never wanted it to land בסוף ד'). His intent was never fulfilled.

 $^{^3}$ "ר"ר maintains in a case where one threw מרה"י לרה"ר and it traveled ד' אמות ברה"ל that he is חייב twice (according to מרב"ר maintains הייב משואל (because "העברת ד"ר maintains אמר שמואל), so as soon as it entered the airspace of the חייב הוצאה for הוצאה [it is considered as if it landed] and when it travels ד"א ברה"ר he is חייב again for חייב מוצאה הייב העברת ד"א ברה"ר העברת ד"א ברה"ר העברת ד"א ברה"ר העברת ד"א ברה"ר.

 $^{^4}$ רבינא asked that if the thrower wanted it to land at the end of ד', he did not want it to land at the beginning of the רה"ר); he is not העברת ד' אמות, and if he wanted it to land immediately in the beginning of the ה"רה"ר, he again is not העברת ד' אמות, since he did not want it to go that far.

⁵ If 'דוק ה' וזרק ה' וורק ה' לרה"ר לסוף ה' לרה"ר לסוף ה' לרה"ר לסוף ה' לרה"ר לסוף ה' הוא as soon as it enters the הייב on account of הייב on account of קלוטה (even though he did not want it to land there, nevertheless we are saying here that when one throws a longer distance it includes the shorter distance). However if we distinguish between כתב שם לזרוק ה' וזרק ה' לזרוק ה' וזרק ה' אמות ברה"ר that it is not comparable to כתב שם משמעון היי, אמות ברה"ר, אמות ברה"ר if his intent was to throw ה' אפוטה, we cannot say שלפוטה הוא הייר, for he had no intent that it should land there. See 'Thinking it over'.

וכי אזלה תוד' אמות ליחייב עלייהו דנעשית מחשבתו ראשונה -

And when it went the additional ז' he should be liable for them also, since his initial intent was fulfilled –

חוספות now clarifies an additional difficulty:

ולהכי קאמר הש"ס לאו היינו דאמר ליה רבינא לרב אשי -

And therefore (according to what תוספות said previously) we will understand what the גמרא said, 'is this not what רבינא said to 'רב אשי'; which is seemingly odd -

דלא הוה ליה לאיתויי מילתיה דרבינא -

For the גמרא should not have mentioned the argument of אמרא, but merely state that logically he is פטור, since it did not land where he intended⁷ -

אלא שרוצה לסתור לו אף מה שהיה פשוט לו הרי כתב שם משמעון:

Rather the reason the רבינא was because the גמרא wanted to disprove this which was so obvious to him that by 'זורק ה' וזרק ה' וזרק ה' because it is similar to כתב שם משמעון, so the גמרא counters that from רבינא' question we see that we cannot compare the cases of כתב שם משמעון לזרוק ה' וזרק ה' וזרק ה' בתב שם משמעון.

SUMMARY

The גמרא cites רבינא here to show that רבינא also maintains that one cannot compare 'ד ממעון משמעון to נתכוין לזרוק ח' וזרק ד'.

THINKING IT OVER

⁸ See footnote # 5.

⁶ The גמרא shortly, when presented with the query of מתכוין לזרוק ד' נתכוין לזרוק , replied, נתכוין אמר 'יולאו היינו דאמר אמר'. אשי'

 $^{^7}$ See מהרש"א.

⁹⁹ See חי' רע"א and קהילת יעקב.